

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D. v právní věci

žalobce: **H. E.**
státní příslušnost X
pobytem X

zastoupen **Mgr. Martina Šamlotová, advokátka**
sídlem Milady Horákové 1957/13, 602 00 Brno

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky**
poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 9. 2023, č. j. OAM-1223/ZA-ZA11-ZA22-2023,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 9. 2023, č. j. OAM-1223/ZA-ZA11-ZA22-2023, **se ruší** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** uhradit žalobci na náhradě nákladů řízení částku ve výši **6 800 Kč**, a to ve lhůtě do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Martiny Šamlotové, advokátky, sídlem Milady Horákové 1957/13, 602 00 Brno.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou ke Krajskému soudu v Ostravě postoupenou k vyřízení Krajskému soudu v Brně (dále též „krajský soud“) se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany rozhodl tak, že zastavil řízení o žádosti žalobce ve smyslu ustanovení § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), neboť shledal tuto žádost nepřipustnou ve smyslu § 10a odst. 1 písm. e) téhož zákona.

II. Napadené rozhodnutí

2. V napadeném rozhodnutí žalovaný shrnul, že žalobce podal dne 5. 9. 2023 opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, k níž poskytl dne 13. 9. 2023 údaje. Je kurdské národnosti a pochází z města Mardin, přičemž mluví kurdsky i turecky a vyznává islám. Není členem politické strany a v politice se neangažoval, ale je voličem strany HDP. Je svobodný a bezdětný. K důvodům své žádosti uvedl, že jako Kurd měl problém v Turecku se integrovat do společnosti, byl neustále ponižován a odstrkován. Našel si českou přítelkyni, kterou si chce vzít.
3. Žalovaný shromáždil další podklady pro rozhodnutí, zejm. Informaci OAMP: Turecko – Bezpečnostní a politická situace v zemi, vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv ze dne 4. 8. 2023. Žalovaný poukázal na řízení o první žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 23. 11. 2022, o níž bylo vedeno řízení pod č.j. OAM-1021/ZA-ZA11-ZA19-2022. Žaloba proti tomuto rozhodnutí byla zamítnuta rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka Pardubice pod sp. zn. 36 Az 2/2023. Žalovaný dospěl k závěru, že žalobce uvedl naprosto stejné motivy svého odchodu z vlasti a neochoty se do Turecka opětovně vrátit, jako uváděl v průběhu správního řízení o své první žádosti o udělení mezinárodní ochrany, tj. problém rasismu a integrace do turecké společnosti.
4. Jelikož se žalobce dne 13. 9. 2023 do protokolu o poskytnutí údajů k žádosti výslovně vzdal práva vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí, žalovaný od realizace tohoto procesního práva upustil.
5. Žalovaný dále podotkl, že v Turecku nedošlo v mezidobí k žádné změně, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu ustanovení § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu, neboť by svědčila o tom, že by žalobce mohl být vystaven pronásledování či riziku vážné újmy. Z uvedených důvodů dospěl žalovaný k závěru, že jsou naplněny podmínky pro zastavení řízení, neboť opakovaná žádost žalobce je nepřipustná.

III. Žaloba

6. V žalobě proti napadenému rozhodnutí žalobce uvedl následující žalobní body. Žalobce namítá, že jej žalovaný zkrátil na jeho právu na spravedlivý proces, neboť mu neumožnil, aby se seznámil a vyjádřil k podkladům pro vydání rozhodnutí dle § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., tedy i se shromážděnými zprávami.

7. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že se měl žalobce tohoto práva vzdát. Žalobce namítá, že je osobou práva neznalou a nebylo mu žalovaným dostatečně vysvětleno, co znamená seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí a že se jedná o úkon, kdy ještě sám může předložit správnímu orgánu další důkazní prostředky. Žalobce má za to, že žalovaný tímto porušil svoji povinnost přiměřeného poučení vyplývající z § 4 odst. 2 správního řádu a je zcela zřejmé, že žalobce jakožto cizinec nemůže rozumět části správního řízení, v níž má ještě „poslední“ možnost doplnit dokazování a seznámit se se všemi zprávami, které žalovaný k jeho případu shromáždil a vyjádřit se k nim. Z dikce § 36 odst. 3 správního řádu navíc vyplývá, že se jedná o povinnost rozhodujícího správního orgánu, který se této povinnosti nemůže zprostit. Shodný názor zastává ostatně i Krajský soud v Brně, a to např. ve svém rozsudku ze dne 17. 5. 2023, sp. zn. 41 Az 4/2023.
8. Žalobce vyjádřil obavu vycestovat do Turecka, a to právě z důvodů diskriminačního chování vůči Kurdům, kvůli kterému z Turecka vycestoval a kterým se cítí být zasažen na svém právu na soukromý a rodinný život, přičemž u turecké většiny či orgánů veřejné moci jakožto Kurd necítí zastání.

IV. Vyjádření k žalobě

9. Žalovaný provedl srovnání nyní uváděných důvodů opakované žádosti žalobce s jeho tvrzeními v předchozím řízení. Nedospěl však k závěru, že by žalobce deklaroval v opakované žádosti skutečnosti označitelné jako nové ve smyslu příslušných ustanovení. Nepoukazoval na žádnou podstatnou změnu okolností případu a žalovaný neshledal nové skutečnosti či okolnosti, jež by činily důvodným předpoklad, že by žalobce byl vystaven pronásledování či hrozbě vážné újmy.
10. K námitce, že žalobce chce na území ČR realizovat svůj soukromý život, žalovaný uvádí, že hlavním důvodem podání žádosti žalobce je legalizace jeho dalšího pobytu na území ČR, rád by zde žil se svou přítelkyní. Žalobce může opět pobývat na území ČR, pokud bude disponovat legálním oprávněním k pobytu, což je věcí žalobce, aby si takové oprávnění zajistil. Realizace záměru žít rodinným či partnerským životem se nemusí nutně uskutečnit výhradně v ČR. V této souvislosti je také třeba si uvědomit, jak upozornil NSS ve svém rozsudku č. j. 1 Azs 5/2011, že ustanovení čl. 8 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv neukládá státu všeobecný závazek respektovat volbu dotčených osob ohledně země jejich společného pobytu, resp. napomáhat rozvíjení vztahů mezi nimi. Dále v této souvislosti žalovaný odkazuje na rozsudek NSS č. j. 6 Azs 304/2021 – 28 ze dne 25. 10. 2022.
11. Ohledně namítaného procesního pochybení se žalovaný s názorem žalobce neztotožnil. Podle jeho mínění se lze ztotožnit s názorem Krajského soudu v Brně ze dne 17. 5. 2023, č. j. 41 Az 4/2023-58 pouze v tom, že ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu výslovně neupravuje, za jakých podmínek se lze práva vyjádřit se k podkladům vzdát. Žalovaný nesouhlasí s provedeným právním výkladem krajského soudu stran uvedení dvou podmínek, na nichž dle jeho názoru závisí možnost žadatele o udělení mezinárodní ochrany vzdát se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, tedy na podmínce existence shromážděných podkladů pro rozhodnutí v době vzdání se daného práva a podmínce náležité informovanosti žadatele. Dle názoru žalovaného krajský soud v uvedené věci při

výkladu evropské legislativy pochybil, neboť z předmětného rozsudku není zcela patrné, jaký legislativně závazný podklad byl pro stanovení uvedených podmínek použit, současně z uvedeného nevyplývá ani pochybení žalovaného či jeho případný nezákonný postup. Jestliže krajský soud ve svém rozsudku odkazuje především na preambuli procedurální směrnice (důvody vzniku předmětné směrnice), ty zcela jistě mohou sloužit jako výkladové vodítko, nelze z nich však dle názoru žalovaného dovozovat právní závaznost, neboť touto ze své povahy preambule nedisponuje.

12. Žalovaný se domnívá, že podmínka existence shromážděných podkladů již v době vzdání se práva vyjádřit se k nim je nadbytečná, současně však nevyplývá ani z žádného závazného právního předpisu. Postup žalovaného tak byl plně v souladu se zákonem, jakož i s evropskou legislativou. K druhé soudem dovozené podmínce spočívající v nutnosti náležité informovanosti žadatele, krajský soud uvedl, že je nutné, aby poskytované informace měly určitou kvalitu, pokud jde o jejich detailnost a srozumitelnost. Žalovaný je ve světle uvedeného přesvědčen, že nelze dovozovat, že byl žadatel zkrácen na svých procesních právech, pokud měl po celou dobu řízení možnost požádat o informace, nahlédnout do spisu a současně není ani osobou nesvéprávnou, která by nebyla způsobilá disponovat se svými procesními právy, tedy disponovat i možnostmi vzdát se práva na vyjádření se k podkladům pro vydání rozhodnutí.
13. Pro úplnost je nutné připomenout, že pohovor vedený s ním byl na jeho žádost konaný za přítomnosti tlumočnice tureckého jazyka. Žalobce byl žalovaným řádně poučen o možnosti vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí před jeho vydáním, s tím, že mu bylo shrnuto, že se bude jednat zejména o jeho samotnou žádost, poskytnutí údajů k jeho žádosti a informace, které popisují situaci v zemi jeho původu. Žalobce výslovně uvedl, že se vzdává svého práva na seznámení se spisovým materiálem. To jasný projev vůle, o němž nejsou žádné pochybnosti. Navíc z takového projevu žalobce je zcela jasný záměr. Nad rámec uvedeného měl žalobce možnost přetlumočení celého pohovoru za účelem jeho kontroly. Tohoto práva využil a žádné námitky neuplatnil. O dalších procesních právech byl žalobce poučen dne 11. 9. 2023. Věděl tedy například, že má po celou dobu řízení kdykoli možnost nahlédnout do spisového materiálu, vedeného žalovaným či možnosti vyhledat bezplatnou právní pomoc, která je v rámci řízení před žalovaným poskytována žadatelům o mezinárodní ochranu ve všech azylových zařízeních žalovaného a o této možnosti byl taktéž řádně poučen. Pokud by i přes uvedené opravdu čemukoli žalobce v průběhu konaného pohovoru neporozuměl, nic mu objektivně nebránilo v tom se žalovaného dotázat nebo požádat o vysvětlení, případně později za účelem kontroly informací ohledně jeho země původu nahlédnout do spisového materiálu. Požadavek krajského soudu uvedený ve shora citovaném rozsudku na splnění výše uvedených podmínek se jeví žalovanému jako nepřiměřený a nedůvodný.

14. Z uvedených důvodů žalovaný navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

V. Posouzení věci krajským soudem

15. Krajský soud předně posuzoval, zda byly splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že žaloba byla podána osobou oprávněnou [§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] a ve lhůtě podle § 32 odst. 1 zákona o azylu (ve znění účinném do 30. 6. 2023).

16. Soud ve věci rozhodl podle § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení ústního jednání, neboť účastníci řízení s tímto postupem souhlasili (nevyjádřili výslovný nesouhlas s tímto postupem) a krajský soud nepovažoval ústní projednání věci za nezbytné.
17. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. přezkoumal krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů. Při posuzování věci soud přihlédl rovněž k čl. 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (tzv. procedurální směrnice).
18. Ze správního spisu vyplývá, že žalobce byl dne 11. 9. 2023 vyzván k poskytnutí údajů k žádosti, kteroužto výzvu žalobce téhož dne převzal. V tiskopisu této výzvy je uvedeno poučení, které se týká zastavení řízení ve smyslu § 25 písm. d) zákona o azylu. Dne 13. 9. 2023 při poskytnutí údajů k žádosti žalobce dostal otázku, zda ve smyslu ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu chce, aby ho správní orgán před vydáním rozhodnutí ještě jednou pozval a aby měl možnost se vyjádřit k podkladům, anebo zda se svého práva vzdává. Žalobce výslovně uvedl, že se tohoto práva vzdává. Protokol je podepsán přítomnou tlumočnicí z jazyka tureckého. Teprve poté byly do spisu založeny další podklady (rozhodnutí žalovaného o neudělení mezinárodní ochrany ze dne 20. 2. 2023, č.j. OAM-1021/ZA-ZA11-ZA19-2022, a dále Informace OAMP ze dne 4. 8. 2023 Bezpečnostní a politická situace v zemi – vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv). Následně již bylo vydáno napadené rozhodnutí, k jehož převzetí se dle úředního záznamu žalobce nedostavil.
19. Žaloba je důvodná.
20. Žalobou brojil žalobce proti procesnímu postupu žalovaného. V první řadě žalovanému vytýkal, že jej dostatečně jasné a srozumitelně nepoučil o následcích spojených se vzdáním se práva na seznámení a vyjádření se k podkladům rozhodnutí.
21. Stěžejním v posuzované věci je ustanovení § 36 odst. 3 s. ř., jež normuje, že: „*Nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal. [...]*“ Hlavním smyslem a účelem tohoto ustanovení je poskytnout účastníkům řízení skutková zjištění správního orgánu, aby mohl případně poukázat na jejich nesprávnost či mohl stávající podkladový materiál doplnit o další podklady (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 11. 2003, č. j. 7 A 112/2002-36, či ze dne 17. 12. 2003, č. j. 5 A 152/2002-41; veškerá rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz). Případné porušení tohoto procesního práva pak představuje významné a jen obtížně napravitelné procesní pochybení, které zpravidla vždy zakládá nezákonnost správního rozhodnutí (srov. zde např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 6. 2003, č. j. 7 A 130/2002-28, či též nálezy Ústavního soudu ze dne 3. 3. 2005, sp. zn. II. ÚS 329/04, a ze dne 12. 10. 2000, sp. zn. III. ÚS 58/2000; nálezy Ústavního soudu jsou dostupné na www.usoud.cz). Judikatura správních soudů přitom dovodila, že právo dle § 36 odst. 3 s. ř. je třeba realizovat i v případě, kdy je zcela evidentní, že žádosti účastníka

řízení nebude možné vyhovět (srov. např. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 23. 7. 2012, č. j. 10 A 70/2012-41).

22. Právo být seznámen s podklady rozhodnutí a vyjádřit se k nim se neuplatní v případě, pokud se účastník řízení tohoto práva vzdal. Možností žadatele o mezinárodní ochranu vzdát se práva na vyjádření k podkladům rozhodnutí o žádosti o udělení mezinárodní ochrany se krajský soud velmi podrobně zabýval ve svém recentním rozsudku ze dne 17. 5. 2023, č. j. 41 Az 4/2023-58, přičemž správnost jím vyslovených právních závěrů byla potvrzena Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 12. 1. 2024, č. j. 5 Azs 120/2023-24 a navazující judikatuře. Krajský soud shledal citovanou judikaturu plně aplikovatelnou i v nyní řešené věci, protože z ní při hodnocení žalobní námitky vycházel.
23. Polemika žalovaného s nosnými důvody citovaného rozsudku zdejšího soudu vychází z toho, že v době podání vyjádření k žalobě ještě neexistoval na tuto spornou procesní otázku názor Nejvyššího správního soudu. Krajský soud proto nepovažuje za nutné vyvracet podrobně argumentaci žalovaného, která se opírá o kasační námitky vznesené proti citovanému rozsudku zdejšího soudu č.j. 41 Az 4/2023, jimiž se zabýval NSS v rozsudku pátého senátu (srov. body 21 až 28 citovaného rozsudku).
24. V závěrech citovaném rozsudku sp. zn. 41 Az 4/2023, které byly Nejvyšším správním soudem potvrzeny jako správné, krajský soud vyjádřil dvě základní podmínky, při jejichž kumulativním splnění bude vzdání se práva dle § 36 odst. 3 s. ř. způsobilé vyvolat právní účinky. Pro účinné vzdání se práva podle § 36 odst. 3 s. ř. v azylovém řízení je v první řadě zapotřebí, aby v době, kdy se žadatel o mezinárodní ochranu svého práva na vyjádření se k podkladům rozhodnutí vzdal, shromážděné podklady skutečně existovaly. Jinými slovy, je nezbytné, aby v době projevu vůle žadatele, jímž se vzdává práva ve smyslu § 36 odst. 3 s. ř., správní orgán veškeré podklady, z nichž hodlá při svém rozhodování vycházet, již nashromáždil a v souladu se zásadou písemnosti správního řízení je zařadil do správního spisu (*quod non est in actis, non est in mundo*). Krajský soud v tomto ohledu dospěl k názoru, že by nebylo vůči právu vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí přiměřené, pokud by se ho mohl žadatel vzdát, aniž by svými argumenty mohl ovlivnit rozhodování správního orgánu ve smyslu čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.
25. Druhou nezbytnou podmínkou je, aby byl žadatel o mezinárodní ochranu o dopadech vzdání se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí náležitě informován. Nelze pominout, že žadatel je osobou, která se vyskytuje pro ni v neznámém prostředí, neovládá český jazyk a neorientuje se v českém právu. Proto je potřeba, aby poučení správního orgánu o tom, že se žadatel může práva podle § 36 odst. 3 s. ř. vzdát, bylo učiněno dostatečně podrobně a zároveň ve vztahu k žadateli jednoznačně a srozumitelně. Pouhá citace textu právního předpisu není v tomto ohledu dostačující. Správní orgán musí žadateli vysvětlit, že pokud se svého práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdá, nebude již v rámci správního řízení moci obsah shromážděných podkladů zpochybňovat, upozorňovat na v nich obsažené nepřesnosti ani namítat chybějící informace týkající se důvodů žádosti. Jen za těchto okolností se pak žadatel může svého práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdát informovaně s vědomím všech procesních důsledků.

26. Krajský soud uplatnil shora uvedená kritéria v nyní posuzované věci a shledal námitku žalobce důvodnou. V řešené věci totiž žalovaný nesplnil ani jednu z vymezených podmínek. V první řadě ze správního spisu vyplývá, že žalobce se práva podle § 36 odst. 3 s. ř. vzdal prohlášením při poskytnutí údajů k žádosti dne 13. 9. 2023. Před tímto datem nebyly ve správním spisu založeny žádné relevantní podklady pro rozhodnutí vztahující se k věci samé, především prvotní rozhodnutí o neudělení mezinárodní ochrany a Informace OAMP Turecko. Žalobci sice prvotní rozhodnutí nepochybně známo bylo, takže s ním materiálně seznámen byl, ovšem to neplatí o dalších podkladech pro rozhodnutí. Krajský soud uzavírá, že žalobce nebyl materiálně a v dostatečném předstihu poučen o tom, že pokud se práva na seznámení s podklady vzdá, nebude již mít v řízení příležitost k dalšímu vyjádření.
27. To platí tím spíše, že v předmětné věci jde o řízení o opakované žádosti, v němž se standardně neprovádí další pohovor se žadatelem, nejsou-li k tomu důvody spočívající v zásadě nových tvrzeních tvořících azylový příběh. Pohovor se žadatelem byl proveden v řízení o jeho první žádosti, a to dne 25. 11. 2022, nikoliv však v předmětném řízení o jeho opakované žádosti. Je třeba tedy důrazně odmítnout tvrzení žalovaného, že žalobce měl další příležitost požadovat seznámení se spisovým materiálem. Krajský soud tedy uzavírá, že první podmínka (tj. existence shromážděných podkladů v době vzdání se práva podle § 36 odst. 3 s. ř.) v řešené věci naplněna nebyla.
28. K témuž závěru pak krajský soud dospěl též v případě podmínky náležitého poučení žalobce o dopadech jeho úkonu, kterým se vzdává práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Z dotazu žalovaného, zda se žalobce svého práva podle § 36 odst. 3 s. ř. vzdává, je patrné, že žalobce o účincích vzdání se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí nikterak nepoučil. Pokud se žalovaný hájí tím, že žalobce měl být poučen o svých procesních právech v řízení již dne 11. 9. 2023, kdy mu byla předána výzva k poskytnutí údajů k žádosti, nemůže toto tvrzení v celostním kontextu správního řízení obstát. Uvedené poučení obsažené ve výzvě k poskytnutí údajů se vůbec netýkalo otázky podkladů pro rozhodnutí a práva vyjádřit se k nim (§ 36 odst. 3 s.ř.s.).
29. Krajský soud se nezabýval otázkou zákonnosti zastavení řízení o udělení mezinárodní ochrany (tzn. přípustnosti opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany), neboť správní řízení bylo stíženo procesní vadou, která měla vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, které proto muselo být zrušeno.

VI. Závěr a náklady řízení

30. Po důkladném přezkumu napadeného rozhodnutí, resp. řízení, které jeho vydání předcházelo, zjistil soud v procesním postupu žalovaného vady mající vliv na zákonnost jeho rozhodnutí. Jelikož v řešené věci žalovaný porušil procesní právo žalobce podle § 36 odst. 3 s. ř., krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (výrok I.).
31. V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem vyjádřeným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). V dalším řízení je tedy žalovaný povinen odhlédnout od sdělení žalobce, kterým se svého práva k vyjádření se k podkladům rozhodnutí vzdal, neboť toto nemá v daném případě právní účinky. V navazujícím řízení je potřeba vyzvat žalobce, aby se

seznámil s podklady rozhodnutí, které žalovaný nashromáždil, a následně se k nim vyjádřil. Nic nebrání žalovanému v tom, aby ve výzvě podle § 36 odst. 3 s. ř. poučil žalobce o tom, že se může práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdát. Poučením však musí žalobci jednoznačně, logicky a srozumitelně vysvětlit podstatné důsledky tohoto procesního úkonu, zejména mu musí jasně vysvětlit, že po vzdání se práva vyjádřit se k podkladům již nebude moci vůči podkladům rozhodnutí nic dodat, resp. nebude znát obsah správního spisu před vydáním rozhodnutí, ani na něj jakkoliv reagovat. Teprve pokud se žalobce k podkladům rozhodnutí vyjádří (příp. právo vyjádřit se k podkladům rozhodnutí nevyužije) či se tohoto svého práva informovaně vzdá, může žalovaný ve věci opětovně rozhodnout.

32. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci byl žalobce úspěšný, a proto má právo na náhradu nákladů řízení. Ze soudního spisu soud zjistil, že žalobci vznikly náklady řízení spočívající v odměně a náhradě hotových výdajů právní zástupkyně (advokátky). Ta ve věci prokazatelně učinila dva úkony právní služby ve smyslu vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu). Konkrétně šlo o přípravu a převzetí právního zastoupení [(§ 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu] a písemné podání ve věci samé – žalobu [(§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu]. Za jeden úkon právní služby náleží dle § 7 bodu 5 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu odměna ve výši 3 100 Kč. Současně zástupkyni žalobce náleží dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu náhrada hotových výdajů ve výši 300 Kč za každý úkon právní služby. Celkem tedy za zastupování žalobce náleží odměna ve výši 6 800 Kč. Jelikož zástupkyně žalobce nedoložila, že je plátcem DPH, nenavýšil soud výslednou částku o tuto daň. Celkem náleží žalobci na náhradě nákladů řízení 6800 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení přímo u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 13. června 2024

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D. v. r.
samosoudce